



Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

3. oktoober 2012*

Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi TEQUILA MATADOR HECHO EN MEXICO taotlus — Varasem siseriiklik ja rahvusvaheline sõnamärk MATADOR — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Kaupade sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b

Kohtuasjas T-584/10,

Mustafa Yilmaz, elukoht Stuttgart (Saksamaa), esindaja: advokaat F. Kuschmirek, hiljem advokaat F. Stangl,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Tequila Cuervo, SA de CV, asukoht Tlaquepaque, Jalisco (Mehhiko), esindaja: *avocate* S. Salvetti,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 13. oktoobri 2010. aasta otsuse peale (asi R 1162/2009-2), mis tehti Mustafa Yilmazi ja Tequila Cuervo, SA de CV vahelises vastulausemenetluses,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees N. J. Forwood (ettekandja), kohtunikud F. Dehousse ja J. Schwarcz,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 27. detsembril 2010 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 5. aprillil 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust,

arvestades 18. aprillil 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 30. septembril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud hageja repliiki,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades 4. oktoobril 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja repliiki,

arvestades 12. novembri 2011. aasta otsust, millega keelduti andmast vasturepliikide esitamiseks luba,

arvestades 25. novembri 2011. aasta määrust Üldkohtu kodade koosseisu kohta,

arvestades asjaolu, et ühe kuu jooksul alates pooltele teatise kättetoimetamisest kirjaliku menetluse lõpetamise kohta ei olnud nad esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning otsustades ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel lahendada kohtuasi ilma suulise menetluseta,

arvestades Siseturu Ühtlustamise Ameti 14. veebruari 2012. aasta kirja, milles ta teavitas Üldkohust asjaomaste kaupade nimekirja piiramisest ning taotles otsuse tegemise vajaduse osalise äralangemise tuvastamist,

arvestades menetlusse astuja märkusi selle 22. märtsil 2012 Üldkohtu kantseleisse saabunud kirja kohta, on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja Tequila Cuervo, SA de CV esitas 5. augustil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) vastavalt nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusele (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:



- 3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist 24. aprillil 2008 esitatud esimese piiramistaotluse järel taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 33 ning vastavad järgmisele kirjeldusele: „alkoholjoogid, valmissegatud alkoholikokteilid, Mehhikost pärit *tequila* ja Mehhikost pärit *tequila*-liköörid”.
- 4 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 8. augusti 2005. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 32/2005.
- 5 Hageja Mustafa Yilmaz esitas 8. novembril 2005 määruse nr 40/94 artikli 42 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 41) alusel taotletud kaubamärgi registreerimisele vastulause.
- 6 Vastulause tugines ühelt poolt varasemale rahvusvahelisele sõnamärgile MATADOR, mis kehtib Beneluxi riikides, Tšehhi Vabariigis, Taanis, Eestis, Kreekas, Hispaanias, Prantsusmaal, Itaalias, Lätis, Leedus, Ungaris, Austrias, Poolas, Portugalis, Sloveenias, Slovakkias, Soomes, Rootsis ja Ühendkuningriigis ning mis on registreeritud 31. oktoobril 2002 numbri 792051 all, ja teiselt poolt varasemale Saksa sõnamärgile MATADOR, mis on 21. augustil 2002 registreeritud numbri 302050531 all, kusjuures need kaks kaubamärki tähistavad klassi 32 kuuluvaid kaupu, mis vastavad järgmisele kirjeldusele: „õlu; mineraal- ja gaseerved ning muud alkoholivabad joogid; puuviljajoogid ja puuviljamahlad; siirupid ja teised joogivalmistusained”.
- 7 Vastulause tugines määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) sätestatud põhjendusele.

- 8 Vastulausete osakond rahuldab 3. septembri 2009. aasta otsusega vastulause, tuginedes menetlusökonoomia kaalutlustel seejuures üksnes varasemale Saksa kaubamärgile. Ta leidis ühelt poolt, et vastandatud tähistega hõlmatud kaubad konkureerivad üksteisega ning on seetõttu sarnased, ning teiselt poolt et igakülgset võetuna on asjaomased tähised sarnased.
- 9 Menetlusse astuja esitas 1. oktoobril 2009 ühtlustamisametile määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.
- 10 Ühtlustamisameti 14. veebruari 2012. aasta kirjust Üldkohtule nähtub, et käesoleva hagi esemeks oleva vastulausemenetlusega paralleelse vastulausemenetluse raames on menetlusse astuja 2. detsembril 2009 esitatud taotluses täiendavalt piiranud käesoleval juhul registreerimistaotlusega hõlmatud kaupade nimekirja selliselt, et sellesse kuuluvad kaubad vastavad kirjeldusele: „Mehhikost pärit *tequila*, valmissegatud alkoholikokteilid, mis sisaldavad Mehhikost pärit *tequila*’t ja Mehhikost pärit *tequila*-likööre”, kuuludes klassi 33.
- 11 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda rahuldab 13. oktoobri 2010. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”) kaebuse ja tühistas vastulausete osakonna asjaomase otsuse, lükates vastulause tagasi ning rahuldades taotluse registreerida kaubamärk „kõigi taotluses loetletud kaupade ja teenuste jaoks”. Ühtlustamisameti omaks võetud vea tõttu jättis apellatsioonikoda sellist otsust tehes aga arvestamata menetlusse astuja 2. detsembril 2009 esitatud asjaomaste kaupade nimekirja piiramisega. Sisuliselt põhjendas apellatsioonikoda oma otsust järgmiselt:
- menetlusökonoomia kaalutlustel uuritakse segiajamise tõenäosust kõigepealt taotletava kaubamärgi ja varasema Saksa kaubamärgi võrdluse põhjal (punkt 17);
 - asjaomaseks avalikkuseks on Saksa keskmised tarbijad (punkt 18);
 - Üldkohtu praktika alusel (18. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas T-175/06: Coca-Cola vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - San Polo (MEZZOPANE), EKL 2008, lk II-1055, ja 29. aprilli 2009. aasta otsus kohtuasjas T-430/07: Bodegas Montebello vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Montebello (MONTEBELLO RHUM AGRICOLE), kohtulahendite kogumikus ei avaldata) erinevad taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjoogid nii varasema Saksa kaubamärgiga hõlmatud kaubast „õlu” (punktid 21–30) kui ka kaupadest „mineraal- ja gaseerved ning muud alkoholivabad joogid; puuviljajoogid ja puuviljamahlad; siirupid ja teised joogivalmistusained” (punktid 32–40), ning seda olemuse, päritolu, koostisainete, tootmisviisi, otstarbe, kasutuse, üksteise asendamatus ja täiendamatus poolest, isegi kui mõned asjaomased kaubad konkureerivad omavahel teataval määral;
 - järeldus, et asjaomased kaubad ei ole sarnased, on asjakohane kõigis liikmesriikides peale Saksamaa, kus varasem rahvusvaheline kaubamärk on kaitstud (punkt 41);
 - seega ei ole käesoleval juhul täidetud üks määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamiseks nõutav kumulatiivne tingimus, nimelt vastandatud tähistega hõlmatud kaupade identsus või sarnasus, mistõttu isegi juhul, kui asjaomased tähised on identsed, ei ole segiajamine tõenäoline (punktid 42–44).

Poolte nõuded

- 12 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

- 13 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 14 Ühtlustamisamet palub 14. veebruari 2012. aasta kirjas Üldkohtul tuvastada, et hagi alus on kaupade „alkoholjoogid” osas ära langenud.
- 15 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:
- jätta vaidlustatud otsus jõusse;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitus

Otsuse tegemise vajaduse osalise äralangemise tuvastamise taotlus

- 16 Ühtlustamisamet väidab 14. veebruari 2012. aasta kirjas, et kuna menetlusse astuja võttis oma kaubamärgi registreerimise taotluse kaupade „alkoholjoogid” osas tagasi, on käesoleva hagi alus nende kaupade osas ära langenud.
- 17 Selle kirja kohta esitatud kirjalikes märkustes kinnitab menetlusse astuja nimetatud tagasivõtmist, kuid ei esita oma seisukohta selle menetluslike tagajärgede osas.
- 18 Hageja ei ole vastanud Üldkohtu üleskutsele esitada selle kirja kohta oma märkused.
- 19 Selles osas meenutab Üldkohus, et määruse nr 207/2009 artikli 43 lõike 1 alusel võib taotluse esitaja ühenduse kaubamärgi taotluse igal ajal tagasi võtta või piirata selles loetletud kaupade või teenuste nimekirja. Ühenduse kaubamärgi taotluses loetletud kaupade või teenuste nimekirja piiramine peab olema tehtud teatava erikorra kohaselt, st taotluse muutmist tuleb taotleda määruse nr 207/2009 artikli 43 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrust nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), eeskirja 13 kohaselt (vt Üldkohtu 17. juuni 2009. aasta otsus kohtuasjas T-464/07: Korsch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (PharmaResearch), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 10 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Käesoleval juhul kinnitas ühtlustamisamet 14. veebruari 2012. aasta kirjas, et kaubamärgitaotluses loetletud kaupade või teenuste nimekirja on piiratud nõuetekohaselt ja siduvalt ning hageja ei ole selles osas vastuväiteid esitanud. Peale selle kinnitab asjaomast piiramist ühtlustamisemeti sidusandmebaas.
- 21 Seega tuleb nimetatud piiramist arvesse võtta ning selle põhjal tuvastada ja nentida, et apellatsioonikoda tegi vea, kui rahaldas ühenduse kaubamärgi taotluse „kõigi taotluses loetletud kaupade ja teenuste jaoks”, arvestades nende hulka ka „alkoholjoogid”, mille võrra oli taotlust piiratud.
- 22 Samas tuleb aga märkida, et see viga ei too hageja suhtes kaasa kahjulikke tagajärgi, kuna käesoleva hagemenetluse tulemusest olenemata ei saa taotletavat kaubamärki registreerida kaubamärgitaotluses loetletud kaupade nimekirja piiramise tõttu ühenduse kaubamärgina kaupade „alkoholjoogid” jaoks.

23 Neil asjaoludel võib tõesti järeldada, et käesoleva hagi alus on niivõrd, kuivõrd hagi taotletakse vaidlustatud otsuse tühistamist seoses kaupu „alkoholjoogid” puudutava registreerimistaotluse rahuldamisega, ära langenud. Selles osas on otsuse tegemise vajadus seega ära langenud.

Sisulised küsimused

24 Oma hagi toetuseks esitab hageja ühe väite, milles viitab määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumisele.

25 Hageja väidab, et vastandatud kaubamärkide segiajamine on tõenäoline, kuna ühelt poolt on tähised väga sarnased või lausa identsed, ning teiselt poolt on asjaomased kaubad sarnased – asjaolu, mida apellatsioonikoda hindas väärtalt. Selles osas väidab ta, viidates seejuures teatavatele uutele hagiavaldusele lisatud tõenditele, eelkõige järgmist:

- asjaomane avalikkus koosneb Euroopa, mitte ainult Saksamaa keskmistest tarbijatest;
- taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjoogid ja varasemate kaubamärkidega hõlmatud kaup „õlu” on keskmisel määral sarnased; need kaubad kuuluvad samasse alkoholjookide liiki, on suunatud samale avalikkusele, neid tarbitakse sarnases olukorras, olukorrast sõltuvalt koos või segatuna kokteili kujul, eelkõige restoranides ja baarides, need võivad rahuldada sama, janu kustutamise vajadust, neid müüakse selvehallides samas kohas ning need võivad pärineda samalt ettevõtjalt;
- taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjoogid ja varasemate kaubamärkidega hõlmatud kaubad „mineraal- ja gaseerved ning muud alkoholivabad joogid; puuviljajoogid ja puuviljamahlad; siirupid ja teised joogivalmistusained” on vähemalt keskmisel määral sarnased; need kuuluvad jookide üldisesse kaubaliiki, neid võidakse tarbida janu kustutamiseks, aperitiivina või toidu kõrvale, need täiendavad üksteist, kuna neid tarbitakse sageli samaaegselt või omavahel segatuna, nimelt kokteili kujul, milleks võib olla näiteks valmissegatud energiajook, ning neid toodetakse ja turustatakse samade ettevõtjate poolt; seetõttu esinevad asjaomased kaubad kindlasti turul kõrvuti.

26 Ühtlustamisamet väidab kõigepealt, et teatavate hagiavalduse lisades A 1–A 9 olevate tõendite esitamine on vastuolus Üldkohtu kodukorra artikli 135 lõikega 4, kuna need esitati esimest korda Üldkohtus. Seetõttu tuleb hagiavalduse asjaomased lisad tunnistada vastuvõetamatuks.

27 Sisuliste küsimuste osas vaidlevad ühtlustamisamet ja menetlusse astuja hageja argumentidele vastu ning leiavad sisuliselt, et apellatsioonikoda hindas asjaomaste kaupade segiajamise tõenäosust õigesti, tuues eelkõige välja, et:

- tähtsust ei oma asjaolu, et kas asjaomast avalikkust määratleda Saksamaa või Euroopa keskmise tarbija kaudu;
- seoses taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjookide ja varasemate kaubamärkidega hõlmatud kauba „õlu” võrdlusega võib järeldused, millele Üldkohus eespool viidatud kohtuotsuses MEZZOPANE jõudis, üle kanda käesoleva asja asjaoludele;
- seoses taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjookide ja varasema kaubamärgiga hõlmatud kaupade „mineraal- ja gaseerved ning muud alkoholivabad joogid; puuviljajoogid ja puuviljamahlad; siirupid ja teised joogivalmistusained” võrdlusega on määrav nende olemus alkoholisisalduse või selle puudumise seisukohast; asjaolu, et nimetatud kaubad ei konkureeri üksteisega ega asenda ja täienda üksteist; ning asjaolu, et neid võib omavahel segada, ei muuda seda hinnangut;

- seoses vastandatud tähiste võrdlusega tuleb nende sarnasust – hinnatuna igakülselt – pidada menetlusse astuja sõnul pigem väheseks;
 - menetlusse astuja sõnul välistab asjaomaste kaupade sarnasuse puudumine ja vastandatud tähiste pigem vähene sarnasus segiajamise tõenäosuse;
 - menetlusse astuja sõnul on vaidlustatud otsus kooskõlas ka vastulausete osakonna 16. jaanuari 2008. aasta otsusega asjas B 767741.
- 28 Kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaupade kirjelduse muutmise tagajärgedega seoses väidab ühtlustamisamet oma 14. veebruari 2012. aasta kirjas, et muutmise arvesse võtmata jätmise apellatsioonikoja poolt ei avalda käesolevale menetlusele mingit mõju, kuna see ei sea vaidlustatud otsuse punktides 21–31 apellatsioonikoja esitatud põhjendusi kahtluse alla. Ühtlustamisameti sõnul ei mõjuta see muudatus apellatsioonikoja teostatud kaupade kontrolli ega muuda apellatsioonikojale edasikaevatud vaidluse faktilisi asjaolusid mitte kuidagi. Seetõttu ei oma asjaomane muudatus tähtsust vaidlustatud otsuse õiguspärasuse ega Üldkohtu teostatava õiguspärasuse kontrolli ulatuse seisukohast.
- 29 Menetlusse astuja ühineb asjaomase kirja kohta esitatud märkustes sisuliselt ühtlustamisameti seisukohaga ja väidab, et taotletava kaubamärgiga hõlmatud kaupade kirjelduse muutmine üksnes kinnitab vaidlustatud otsuse põhjendatust.
- 30 Kuivõrd menetlusse astuja oli lisanud Üldkohtule esitatud seisukohtadele selle lisades 4–16 oma argumentide toetuseks teatavad uued tõendid, siis palub hageja oma repliigis lükata ka need vastuvõetamatuse tõttu tagasi, kui rahuldatakse ühtlustamisameti eespool punktis 26 osutatud taotlus.
- 31 Repliigis tugineb hageja ühelt poolt ka vastulausete osakonna 26. juuli 2011. aasta otsusele asjas B 1752545 – „Don Angel”, milles tuvastati, et klassi 32 kuuluv õlu ja klassi 33 kuuluvad alkoholjoogid (v.a õlu) on sarnased eelkõige seetõttu, et neid kaupu võib omavahel segada ja tarbida koos, nt kokteilides, ning teiselt poolt ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 4. mai 2011. aasta otsusele (asi R 1632/2010-1), milles tuvastati, et alkoholjooke (v.a õlu) ja õlut turustatakse harilikult laialdaselt, neid võib pidada üksteist täiendavaks, kuna neid võib teatavatel juhtudel omavahel segada ega saa välistada, et õlu ja teatavad alkoholjoogid võivad turustamise teatavatel etappidel pärineda samalt ettevõtjalt.
- 32 Hageja ei ole esitanud oma seisukohti kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaupade kirjelduse muutmise tagajärgede kohta.
- 33 Üldkohus tuletab kõigepealt meelde, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa faktilistele asjaoludele, millele pooled ei ole ühtlustamisameti talitustes tuginenud, hagimenetluses enam tugineda. Üldkohtu ülesanne on hinnata ühtlustamisameti apellatsioonikoja otsuste õiguspärasust, kontrollides seda, kuidas apellatsioonikoda on ühenduse õigust kohaldanud eelkõige talle esitatud faktiliste asjaolude suhtes (vt selle kohta Euroopa Kohtu 18. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-214/05 P: Rossi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2006, lk I-7057, punkt 50), kuid Üldkohus ei teosta sellist kontrolli talle esitatud uutele faktilistele asjaoludele tuginedes (vt Euroopa Kohtu 13. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas C-29/05 P: Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, EKL 2007, lk I-2213, punkt 54 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Seetõttu tuleb rahuldada ühtlustamisameti ja hageja taotlus, milles nad paluvad Üldkohtul jätta arvestamata hagiavaldusele ja menetlusse astuja seisukohtadele lisatud uute tõenditega.
- 35 Mis puutub kaubamärgitaotlusega hõlmatud kaupade nimekirja muutmise tagajärgedesse, siis palub ühtlustamisamet oma praeguse positsiooni kohaselt sisuliselt seda, et Üldkohus viiks õiguspärasuse kontrolli läbi kitsamas ulatuses kui hagiavalduses taotletud kontroll.

- 36 Üldkohus leiab siiski, et ühtlustamisameti taotlus on põhjendatud vaidluse aluse osalise puudumisega, kuivõrd viimane puudutab tegelikult üksnes kaupu „Mehhikost pärit *tequila*, valmissegatud alkoholikokteilid, mis sisaldavad Mehhikost pärit *tequila*’t ja Mehhikost pärit *tequila*-likööre”, mida kaubamärgitaotlus pärast piiramist hõlmab. See ei põhjusta hagejale mingit kahju, kuna kaupade nimekiri on kitsam kui algselt osutatud kaupade nimekiri, mida apellatsioonikoda kontrollis vaidlustatud otsuses. Hageja ei ole esitanud ühtlustamisameti taotluse suhtes ka ühtki vastuväidet, olgugi et Üldkohus kutsus teda üles esitama oma seisukohta ühtlustamisameti 14. veebruari 2012. aasta kirja kohta.
- 37 Edaspidi tuleb käesolevas kohtuotsuses seega käsitada sõnu „taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjoogid” nii, et need tähistavad üksnes kaupu „Mehhikost pärit *tequila*, valmissegatud alkoholikokteilid, mis sisaldavad Mehhikost pärit *tequila*’t ja Mehhikost pärit *tequila*-likööre”.
- 38 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaselt ei registreerita varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral taotletavat kaubamärki, kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada. Segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärki seostatakse varasema kaubamärgiga.
- 39 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on segiajamine tõenäoline, kui avalikkus võib arvata, et kõnealused kaubad ja teenused pärinevad samalt ettevõtjalt või ka omavahel majanduslikult seotud ettevõtjatelt. Sama kohtupraktika kohaselt tuleb segiajamise tõenäosust hinnata igakülgsest, vastavalt sellele, kuidas asjaomane avalikkus kõnealuseid tähiseid ja kaupu või teenuseid tajub, ning pidades silmas kõiki antud juhtumit iseloomustavaid asjaolusid, eelkõige tähiste sarnasuse ning nendega tähistatud kaupade või teenuste sarnasuse vastastikust sõltuvust (vt Üldkohtu 9. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas T-162/01: Laboratorios RTB vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), EKL 2003, lk II-2821, punktid 30–33 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise seisukohast eeldab segiajamise tõenäosus nii vastandatud kaubamärkide identsust või sarnasust kui ka tähistatud kaupade või teenuste identsust või sarnasust. Tegemist on kumulatiivsete tingimustega (vt Üldkohtu 22. jaanuari 2009. aasta otsus kohtuasjas T-316/07: Commercy vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - easyGroup IP Licensing (easyHotel), EKL 2009, lk II-43, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega tuleb isegi siis, kui taotletav tähis on identne kaubamärgiga, mis on eriti eristusvõimeline, tõendada vastandatud kaubamärkidega tähistatud kaupade või teenuste sarnasust (vt eespool viidatud kohtuotsus MEZZOPANE, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 41 Ainsat esitatud tühistamisväidet tuleb käesoleval juhul kontrollida neid põhimõtteid arvestades.
- 42 Mis esiteks puutub asjaomase avalikkuse määratlusse, siis ei ole alust seada kahtluse alla vaidlustatud otsuse punktides 18 ja 41 väljendatud apellatsioonikoja hinnangut (vt eespool punkt 11). Nagu ühtlustamisamet ja menetlusse astuja õigesti märkisid, ei ole oluline, kas asjaomast avalikkust määratleda Saksa või Euroopa tarbija kaudu. Lisaks on ainetu etteheide, et apellatsioonikoda hindas asjaomast avalikkust väärtalt, sest hageja ei ole tuginenud selliste asjaolude olemasolule, nagu teatavate muude liikmesriikide kui Saksamaa tarbijate harjumused, mis võivad asjaomaste kaupade sarnasuse tajumist mõjutada.
- 43 Mis teiseks puutub asjaomaste kaupade sarnasuse hindamisse, siis tuleb väljakujunenud kohtupraktika kohaselt arvesse võtta kõiki nendevahelist suhet iseloomustavaid asjakohaseid tegureid. Sellisteks teguriteks on eriti kaupade ja teenuste olemus, otstarve, kasutusviis ning samuti see, kas kaubad ja teenused on konkureerivad või üksteist täiendavad (vt analoogia alusel Euroopa Kohtu 29. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-39/97: Canon, EKL 1998, lk I-5507, punkt 23). Arvesse võib võtta ka

muid tegureid, näiteks asjaomaste kaupade turustuskanaleid (vt Üldkohtu 11. juuli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-443/05: *El Corte Inglés vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - Bolaños Sabri* (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), EKL 2007, lk II-2579, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 44 Mis esiteks puutub hageja väitesse, et vaidlustatud otsuse punktides 21–30 hindas apellatsioonikoda taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjookide ja varasemate kaubamärkidega hõlmatud kauba „õlu” sarnasust väärtalt, siis tuleb kõigepealt nentida, et selles hinnangus kordab *mutatis mutandis* sõna-sõnalt veini ja õlle sarnasuse hinnangut, mille Üldkohus esitas eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktides 63–68.
- 45 Täpsemini nentis Üldkohus Euroopa Kohtu praktikale osundades eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktis 68 veini ja õlle kui konkureerivate kaupade kohta, et teatavad veini- ja õlleliigid on „teataval määral üksteist asendavad”, mistõttu tuleb möönda, et need on teataval määral konkureerivad kaubad.
- 46 Vaidlustatud otsuse punktis 28 otsesõnu eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktile 68 ja seal osutatud Euroopa Kohtu praktikale viidates tunnistas apellatsioonikoda, et vein ja õlu „on teataval määral konkureerivad kaubad” ning lisis, et „sama võib märkida teatavate muude „alkoholjookide” ja „valmissegatud alkoholikokteilide” kohta”.
- 47 Pealegi ei ole apellatsioonikoda teinud kindlaks ühtegi asjakohast tegurit, mis võiks kõnealuste kaupade võrdlust eristada võrdlusest, mille Üldkohus viis läbi eespool viidatud kohtuotsuses MEZZOPANE õlle ja veini kohta.
- 48 Seetõttu märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 30, et käesoleval juhul võrreldavad kaubad „ei konkureeri omavahel, ei ole asendatavad ega üksteist täiendavad” ning järeldas samas punktis, et nimetatud kaubad „ei ole sarnased”.
- 49 Selles osas tuleb täpsustada, et kuigi Üldkohus näib tõesti olevat eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktis 70 leidnud, et ühelt poolt vein ja teiselt poolt õlu on „vähesel määral sarnased”, on Üldkohus asjaomase kohtuotsuse punktides 102–109 segiajamise tõenäosuse igakülgset hindamisel apellatsioonikoja hinnanguga nõustudes sõnaselgelt märkinud, et asjaomased kaubad tervikuna „ei ole sarnased”. Igal juhul kinnitab Üldkohus käesolevas otsuses, et arvestades kõnealuste kaupade omavahelist suhet iseloomustavaid asjakohaseid tegureid tervikuna, nagu neid on analüüsitud eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktides 63–69, tuleb õlut ja veini pidada kaupadeks, mis ei ole määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses sarnased.
- 50 Tänu sellele selgitusele ei ole käesoleval juhul asjaolu, et eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE aluseks olevas asjas oli asjaomane keskmine tarbija Austria keskmine tarbija, samas kui käesolevas asjas on keskmine tarbija kõigi nende riikide keskmine tarbija, kus varasemad kaubamärgid on kaitstud, eespool punktis 42 esitatud põhjustel asjakohane.
- 51 Sama kehtib asjaolu kohta, et eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE aluseks olevas asjas olid võrdluse objektiks õlu ja vein, samas kui käesolevas asjas võrreldakse ühelt poolt õlut ja teiselt poolt kaupu „Mehhikost pärit *tequila*, valmissegatud alkoholikokteilid, mis sisaldavad Mehhikost pärit *tequila*’t ja Mehhikost pärit *tequila*-likööre”. Vastupidi, nende kaupade vahelised erinevused on kõigi nendevahelist suhet iseloomustavate asjakohaste tegurite osas silmatorkavamad ja märkimisväärsemad kui õlle ja veini vahelised erinevused, mille Üldkohus tõi välja kõnealuses kohtuasjas, mistõttu need erinevused muudavad veelgi vähemtõenäoliseks asjaolu, et asjaomane avalikkus võib arvata, et sama ettevõtja toodab ja turustab samaaegselt mõlemat liiki jooki.
- 52 Hageja esitatud argumendid ei sea selle hinnangu põhjendatust kahtluse alla.

- 53 Niivõrd, kui võrd need argumendid tuginevad käesolevale hagiavaldusele lisatud uutele tõenditele, tuleb meenutada, et Üldkohus ei saa neid arvesse võtta, kuna apellatsioonikojale ei ole neid esitatud ning need ei kujuta endast üldteada asjaolu, mida viimane oleks pidanud arvestama omal algatusel (vt eespool punkt 33).
- 54 Peale selle ei ole hageja lisaks teatavatele väidetele, mida ei ole muul viisil põhjendatud, esitanud Üldkohtule ühtki argumenti selle kohta, et apellatsioonikoja hinnangus on tehtud viga. Selles osas tuleb eelkõige meenutada, et kuigi käesoleval juhul võrreldavad kaubad kuuluvad samasse jookide üldsesse kaubaliiki, täpsemini alkoholjookide liiki, erinevad need oma koostisainete, tootmisviisi, värvi, lõhna ja maitse poolest, mistõttu asjaomane tarbija tajub neid erinevate jookidena. Neid kaupu ei panda selvehallides ja muudes jookide müügikohtades tavaliselt välja samas osakonnas. Kasutuse osas on üks oluline erinevus see, et õlu kustutab janu, mis aga tavaliselt ei kehti taotletava kaubamärgiga hõlmatud jookide kohta. Kuigi kõnealuseid jooke võidakse tarbida samades kohtades ja sarnases olukorras ning need võivad rahuldada sama vajadust, nt nautida teatavat jooki toidu kõrvale või aperitiivina, ei kuulu need samasse alkoholjookide perekonda ning tarbija tajub neid kui erinevaid kaupu, nagu Üldkohus märkis eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktis 66 õlle ja veini kohta.
- 55 Kuigi on olemas alkoholikokteile, milles õlu on segatud muu alkoholiga, nagu näiteks *tequila*, ei kõrvalda see kõnealuste kaupade eespool nimetatud erinevusi, kuna see asjaolu kehtib mitme joogi kohta, mis siiski ei ole sarnased (vt rummi ja koolajookide osas selle kohta Üldkohtu 15. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-296/02: Lidl Stiftung vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - REWE-Zentral (LINDENHOF), EKL 2005, lk II-563, punkt 57).
- 56 Ka ei muuda eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktis 67 viidatud põhjustel, mida meenutati vaidlustatud otsuse punktis 27, see asjaolu kõnealuseid kaupu üksteist täiendavaks. Üksteist täiendavad kaubad on omavahel tihedalt seotud kaubad, nii et üks on teise kasutamiseks möödapääsmatult vajalik või oluline (Üldkohtu 1. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas T-169/03: Sergio Rossi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet - Sissi Rossi (SISSI ROSSI), EKL 2005, lk II-685, punkt 60). Käesoleval juhul ei ole taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjoogid õlle tarbimiseks möödapääsmatult vajalikud ega olulised, ja vastupidi. Toimikus ei ole ka ühtki tõendit selle kohta, et ühe asjaomase kauba ostja peaks konkreetselt teist asjaomast kaupa ostma.
- 57 Üldkohus leiab, et käesolevas kohtuasjas käsitletavad kaubad konkureerivad üksteisega igal juhul vähem, kui on tuvastatud eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktis 68 õlle ja veini puhul, ning seda asjaolu on apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 28 seega nõuetekohaselt arvesse võtnud. Kui Üldkohus eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktis 68 järeldas, et vein ja õlu on teataval määral konkureerivad, siis tugines ta sellele, et Euroopa Kohus on muus valdkonnas kui ühenduse kaubamärk sedastanud, et vein ja õlu rahuldavad teataval määral samu vajadusi, mistõttu tuleb järeldada, et need on omavahel teataval määral asendatavad. Samas on Euroopa Kohus täpsustanud, nagu Üldkohus ka on rõhutanud, et veinide suurest kvaliteedi- ja seetõttu ka hinnaerinevusest tulenevalt peab õlle – mis on populaarne ja laialdaselt tarbitav jook – ja veini vahelise konkurentsi kindlaksmääramisel arvesse võtma üldsusele kõige kättesaadavamaid veine, mis on üldjuhul ka kõige lahjemad ja odavamad (Euroopa Kohtu 9. juuli 1987. aasta otsus kohtuasjas 356/85: komisjon vs. Belgia, EKL 1987, lk 3299, punkt 10; vt ka Euroopa Kohtu 12. juuli 1983. aasta otsus kohtuasjas 170/78: komisjon vs. Ühendkuningriik, EKL 1983, lk 2265, punkt 8, ja 17. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-166/98: Socridis, EKL 1999, lk I-3791, punkt 18). Taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjoogid on üldiselt selgelt kangemad ja märgatavalt kallimad kui „üldsusele kõige kättesaadavamad veinid”, mistõttu Euroopa Kohtu hinnangut ei saa käesolevale asjale üle kanda.
- 58 Mis puutub ühtlustamisameti vastulausete osakonna 26. juuli 2011. aasta otsusesse asjas B 1752545 – „Don Angel” ja ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 4. mai 2011. aasta otsusesse asjas R 1632/2010-1, millele hageja tugines, siis tuleb kohe märkida, et need näitavad üksnes seda, et ühtlustamisameti talituste otsustuspraktika ei ole olnud täiesti ühtne. Nagu menetlusse astuja märgib,

on need otsused tegelikult vastuolus vastulausete osakonna 16. jaanuari 2008. aasta otsusega asjas B 767 741, mis käsitles vastulausemenetlust samade poolte vahel ja mis puudutas sõnamärgi MATADOR registreerimise taotlust samadele kaupadele, kusjuures hageja ei ole seda otsust edasi kaevanud.

- 59 Siiski tuleb meenutada, et ühtlustamisamet on kohustatud teostama oma pädevust kooskõlas liidu õiguse üldiste põhimõtetega nagu võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtted.
- 60 Kaht viimati nimetatud põhimõtet arvestades peab ühtlustamisamet ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse läbivaatamisel võtma arvesse sarnaste taotluste kohta tehtud otsuseid ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha samaväärne otsus või mitte (vt Euroopa Kohtu 10. märtsi 2011. aasta otsus kohtuasjas C-51/10 P: Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2011, lk I-1541, punkt 74 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 61 Võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete järgimisel peab aga arvestama seaduslikkuse põhimõttega.
- 62 Seetõttu ei saa ükski ühtlustamisameti menetluse pool enda huvides tugineda identse otsuse tegemisega kolmanda isiku kasuks toime pandud õigusnormi rikkumisele (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Igal juhul on Üldkohus vastupidi sellele, mida otsustasid ühtlustamisameti vastulausete osakond ja apellatsioonikoda hageja osutatud otsustes (õlle ja teatavate muude alkoholjookide kohta), kuid sarnaselt sellele, mida sedastati eespool viidatud kohtuotsuses MEZZOPANE (veini ja õlle kohta), jõudnud järeldusele, et käesoleval juhul käsitletavat kaubad ei täienda kohtupraktika mõttes üksteist (vt eespool punkt 56). Nagu sellega seoses juba märgitud, ei sea nimetatud järeldust kahtluse alla asjaolu, et neid kaupu võib teatavatel juhtudel omavahel segada või tarbida koos, millele ekslikult tuginedes vastulausete osakond ja apellatsioonikoda hageja osutatud otsustes järeldasid, et asjaomased kaubad täiendavad üksteist.
- 64 Mis teiseks puutub väitesse, et apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktides 32–40 väärtalt hinnanud taotletava kaubamärgiga hõlmatud alkoholjookide ja varasemate kaubamärkidega hõlmatud kaupade „mineraal- ja gaseervere ning muud alkoholivabad joogid; puuviljajoogid ja puuviljamahlad; siirupid ja teised joogivalmistusained” sarnasust, siis tuleb samuti kõigepealt märkida, et asjaomane hinnang on *mutatis mutandis* täielikult kooskõlas ühelt poolt veini ja teiselt poolt mineraal- ja gaseervere ning muude alkoholivabade jookide, siirupite, teiste joogivalmistusainete ja limonaadist valmistatud segujookide sarnasuse hinnanguga, mille Üldkohus andis eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE punktides 79–91, mistõttu võib järeldused, millele Üldkohus nimetatud kohtuotsuses nende kaupade võrdluse põhjal jõudis, käesoleva asja asjaoludele üle kanda.
- 65 Tõik, et eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE aluseks olnud asjas arvesse võetud keskmine tarbija oli Saksa keskmine tarbija, samas kui käesolevas asjas on keskmine tarbija kõigi nende riikide keskmine tarbija, kus varasemaid kaubamärke kaitstakse, ei ole käesolevas asjas asjakohane, kuna nimetatud kohtuotsuse punktides 80 ja 81 esitatud kaalutlused on asjakohased ka kõigi muude asjaomaste riikide keskmise tarbija osas.
- 66 Sama kehtib hageja osutatud asjaolu kohta, et käesolevas asjas käsitletavat alkoholijoogid ei hõlma veini, nagu eespool viidatud kohtuotsuse MEZZOPANE aluseks olnud asjas, vaid *tequila*’st valmistatud jooke. See asjaolu ei tähenda sugugi, et eespool viidatud kohtuotsus MEZZOPANE ei ole käesolevas asjas asjakohane, vaid vastupidi kinnitab veelgi selle asjakohasust. Nagu õlle ja veini osas eespool punktis 51 juba märgitud, on käesolevas asjas käsitletavate kaupade vahelised erinevused kõigi nende omavahelist suhet iseloomustavate tegurite osas märgatavalt silmatorkavamad kui need, mis esinevad

veini ja alkoholivabade jookide vahel ning millele Üldkohus kõnealusel kohtuotsuse osutas, mistõttu need erinevused muudavad veelgi vähemtõenäolisemaks asjaolu, et asjaomane avalikkus arvab, et sama ettevõtja toodab ja turustab samaaegselt mõlemat liiki jooki.

- 67 Ükski hageja esitatud argumentidest ei anna alust selle hinnangu põhjendatust kahtluse alla seada.
- 68 Niivõrd, kuiõrd need kaalutlused tuginevad hagiavaldusele lisatud uutele tõenditele, tuleb meenutada, et Üldkohus ei saa neid arvesse võtta, kuna neid ei ole apellatsioonikoja esitatud ning need ei kujuta endast üldteada asjaolu, mida viimane oleks pidanud arvestama omal algatusel (vt eespool punkt 33).
- 69 Peale teatavate tõendamata väidete ei ole hageja ülejäänud osas Üldkohtule esitanud ühtki argumenti selle kohta, et apellatsioonikoja hinnang oli väär, ja seda eelkõige osas, mis puudutab asjaomaste kaupade olemuse erinevuste, st alkoholisisaldus või selle puudumine, ning konkureerimise ja üksteise täiendamise asjaolu määravust.
- 70 Alkoholikokteilide ning alkoholjoogist ja alkoholivabast koostisainest koosnevate valmissegatud jookide olemasolu ei kõrvalda juba eespool punktis 55 nimetatud põhjusel mainitud olulisi erinevusi, mis esinevad nende kaupade vahel. Peale selle märgib menetlusse astuja õigesti, et ettevõtjad, kes pakuvad oma alkoholjooke koos alkoholivaba koostisainega müügiks valmissegatud joogina, ei müü seda koostisainet eraldi ja sama kaubamärgi või sarnase kaubamärgi all kui kõnealust alkoholjooki.
- 71 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb järeldada, et asjaomaste kaupade erinevusi on märgatavalt enam kui sarnasusi, ning seetõttu kinnitada vaidlustatud otsuse punktides 29, 30, 39 ja 40 esitatud apellatsioonikoja hinnangut.
- 72 Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamise seisukohast tuleb ka järeldada, et asjaomaste kaupade vahel tuvastatud erinevused on sellised, mis iseenesest välistavad segiajamise tõenäosuse võimaluse, ning seetõttu kinnitada vaidlustatud otsuse punktides 42–44 apellatsioonikoja esitatud hinnangut.
- 73 Kuna on tuvastatud, et käesoleval juhul ei ole asjaomased kaubad sarnased, siis tuleb kõnealuse artikli rikkumise kohta esitatud väide põhjendamatusel tõttu tagasi lükata, mis tähendab ka hagi kui terviku rahuldumata jätmist, ilma et oleks vaja teha otsust vastandatud tähistelidentsuse või sarnasuse kohta.

Kohtukulud

- 74 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 87 lõige 6 näeb ette, et kui kohtuasjas otsust ei tehta, jaotab Üldkohus kohtukulud omal äranägemisel.
- 75 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Puudub vajadus hagi üle otsustada osas, milles selles paluti tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 13. oktoobri 2010. aasta otsus (asi R 1162/2009-2) niivõrd, kuiõrd sellega rahuldati taotletava kaubamärgi registreerimise taotlus kaupade „alkoholjoogid” jaoks.**

2. **Jätta hagi ülejäanud osas rahuldamata.**
3. **Jätta Mustafa Yilmazi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja ühtlustamisameti ja Tequila Cuervo, SA de CV kohtukulud.**

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 3. oktoobril 2012 Luxembourgis.

Allkirjad